

II. Sákramentumos istentiszteletek.

53. Keresztelés.

“ MŰBŐ SZERETTÉTE MINKET.

1 János 4,19

A keresztség sákramentumát a mi Urunk Jézus Krisztus, az Anyaszentegyház Úra rendelte, midőn nagybenedetele előtt így szolt tanítványainhoz: "Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. Minemvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknak nevébe, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek; és íme, én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig". /Mt 28,18-20/ Ennek a parancsnak engedelmeskedve szolgáltatom ki a keresztség szent sákramentumát a Magyarországi Református Egyház egységében, Hitvallásaink szerint, a gyülekezet imádkozó közösségében.

Engedjétek meg kedves szülők és keresztelők, hogy keves gyermeketek keresztelése alkalmával bizonyosságot tegyek elöttetek Isten megelző szeretetéről.

A megelző szeretetről könnyű most szólni. Hiszen Ti már átéltétek ezt, a gyermekben. Műbb szerettétek őt, és szerettétek őt, mint ő Benneteket. Majd egyszer, amikor felhangzik kis szívből az utolérhetetlen, kimondhatatlan boldogságot adó szó: "Édesapán, édesanyóm!", ez csak válasz, felelet lesz a Ti megelző szereteteire.

Isten megelző szeretettel szeret minket.

Ezről szól Jeremiás által Isten: "Ezt mondja az Úr: Öröklővált szeretettel szerettelek téged, azért terjesztetem feléd igazságomat". /31,3/ Ezről vall valaki apostol is: "Az

Isten pedig a mi hozzájárulást való szeretését abban mutatva meg,
 hogy amikor még bűnösök voltunk, Krisztus ábrázolt minket.
 /Mt 9,13/ - János apostol által pedig a Szentlélek azt jelenti
 ki: "Mi szeressük őt, mert ő előbb szeretett minket!"

Annak pe séte a keresztség.

Jól értsétek edes atyáinkat, hogy hívünk szerint a
 keresztség "a kegyelem valóságát és elsőbbségét hirdeti. Ez
 azt jelenti: nem azért keresztelünk, hogy a keresztség által
 a megkeresztelt kegyelembe jusson, hanem azért keresztelünk,
mert a megkeresztelt már kegyelemben van! Ennek a ténynek je-
 gyé, pecsétje és záloga a keresztség sakramentuma". /Dr. Baros
 Lajos/

Jelent ez számunkra kötelezettséget is? Igen, úgy,
 ahogyan azt egyházunk rendjében a feltett kérdésekre vallják-
 tok is, hogy gyermekeket ebben a hitben nevelitek. S ezt
 most itt így kell mondanunk az alapigével: "Mi szeressük őt!"
 Mert valljuk mi is, hogy Istenről nem lehet kötelezettség nél-
 kül beszélni. Valljuk továbbá, hogy Istent csak az emberben
 lehet igazán szeretni. Minden dolgunknak szeretetben kell vég-
 be menni: nevelésünk alapelvevé a szeretetet kell tenni, s ak-
 kor a gyermek már a családi otthonban "átél" valamit a minket
 megelésző isteni szeretetből. * "szívetség jegye" által, a ke-
 resztség által így szentel bennünket a Szentlélek Krisztus
 taggá, hogy a bűnnek egyre jobban meghaljunk és istenes, fed-
 hetetlen életet éljünk. Jóben segítsen bennünket az Atya, Fiú,
 Szentlélek Isten. Amen.

Mielőtt kiszolgáltatnánk a keresztség szent sakramen-
 tumát...